

AGENTSCHAP UITBETALING GROEIPAKKET

Beslissing Geschillencommissie nr. 2021/002 van 15 januari 2021

INLEIDENDE SAMENVATTING

Feitelijk verblijf van het kind bij de grootouders – Klacht van de moeder wegens ontvoering – Verslag
Familienetwerkberaad (Nederland) – Europese formulier E401

Op basis van de beschikbare stukken waaronder een verslag van het Familienetwerkberaad in Nederland en bij gebreke aan een effectief neergelegde klacht door de moeder wegens ontvoering van het kind, meent de Geschillencommissie dat het kind tijdens de betwiste periode feitelijk bij de grootouders verbleef en niet bij de moeder zoals werd voorgehouden op het Europese formulier E401.

OPGROEIEN REGIE

GESCHILLENCOMMISSIE GROEIPAKKET

BESLISSING

NR. 2021/002

15 januari 2021

REPERTORIUMNR. GC/20/A0110

INZAKE :, wonende te
vertegenwoordigd door meester, advocaat,

- Verzoekster -

TEGEN :, met maatschappelijke zetel te

- Verwerende partij -

1. Over het procedureverloop

Gelet op het verzoekschrift dat door meester namens verzoekster bij de Geschillencommissie werd ingediend per e-mail van 11 september 2020;

Gelet op de beslissing betreffende de ontvankelijkheid van de Geschillencommissie van 2 oktober 2020 waarbij aan verzoekster werd meegedeeld dat haar verzoek ontvankelijk is voor de periode met ingang van 1 januari 2020 doch onontvankelijk betreffende de daaraan voorafgaande periode;

Gelet op het feit dat beide partijen behoorlijk in kennis werden gesteld dat zij hun belangen mondeling konden verdedigen of zich daarbij door een raadsman of een gemachtigde konden laten vertegenwoordigen;

Gelet op het feit dat noch de verzoekster, noch de verwerende partij, gevraagd heeft gehoord te worden;

Er werden geen leden van de Geschillencommissie gewraakt.

2. Over de feiten van de zaak

Uit de gegevens van het Rijksregister blijkt dat de oudste dochter van verzoekster,
....., tot 8 april 2020 niet in België was ingeschreven. Uit de door verzoekster aan
verwerende partij bezorgde Uittreksels Basisregistratie Personen afgeleverd door de gemeente
op 11 oktober 2017, 2 februari 2018, 27 maart 2019 en 18 maart 2020, bleek dat
steeds in Nederland op het adres van verzoekster was ingeschreven (.....
.....).

De kinderbijslag voor werd dan ook steeds aan verzoekster betaald.

Op de jaarlijkse controleformulieren P12 heeft verzoekster m.b.t. de kalenderjaren 2018 en 2019
eveneens bevestigd dat de kinderen voor wie zij kinderbijslag/Groeipakket had ontvangen, steeds in
het gezin hebben verbleven.

Op 8 april 2020 werd gedomicilieerd op het adres van de grootmoeder langs
vaderszijde, mevrouw en diens partner, de heer

Ingevolge de domiciliewijzing van 8 april 2020 werd vanaf 1 mei 2020 de kinderbijslag aan mevrouw
..... betaald.

Uit een aantal stukken die de heer aan verwerende partij heeft bezorgd, zou blijken dat
het kind feitelijk reeds sinds 28 februari 2018 niet langer bij verzoekster, maar bij
mevrouw en de heer verbleef.

Verwerende partij heeft op basis van die stukken geconcludeerd dat de kinderbijslag voor het kind
..... voor de periode van 1 maart 2018 tot en met 30 april 2020 ten onrechte aan
verzoekster werd toegekend.

Verwerende partij heeft de ten onrechte ontvangen kinderbijslag ten bedrage van in totaal
€ 5.563,90 van verzoekster teruggevorderd bij brief van 9 juni 2020, waartegen voorliggend verzoek
is gericht.

Intussen is het kind vanaf 25 augustus 2020 bij haar andere grootmoeder langs
moederszijde, mevrouw, ingeschreven, waardoor met ingang van 1 september 2020
tot heden de kinderbijslag aan deze laatste wordt betaald.

Verzoekster heeft in haar verzoek aangekondigd klacht te gaan indienen wegens ontvoering van haar
kind en dat zij de Geschillencommissie een kopie van de klacht zou bezorgen.

Meester heeft bij e-mail van 31 december 2020 meegedeeld dat verzoekster
diverse malen heeft geprobeerd klacht wegens ontvoering in te dienen maar dat de politie telkens
heeft geweigerd om proces-verbaal van de klacht op te stellen.

Omwille van deze weigering werd er op 11 september 2020 bij het Comité P klacht ingediend tegen
de politie Tot op heden zou de politie echter weigeren om de klacht van
verzoekster te attesteren (cf. punt 3).

3. Standpunt van verzoekster

In het verzoek van 11 september 2020 heeft de raadsman als volgt de grieven van verzoekster verwoord:

“Mevrouw kan zich niet verzoenen met deze beslissing. Haar oudste dochter woont sinds 28 februari 2018 tot voor kort tegen haar wil bij de heer en mevrouw Dit wordt bevestigd door verschillende bronnen en Mevrouw zal in de loop van volgende week klacht indienen wegens ontvoering van haar kind. Kopie van deze klacht volgt.

Mevrouw heeft in deze periode ook steeds alle kosten blijven voldoen. Dit zowel wat betreft schoolrekeningen, hospitalisatieverzekering, ziekenhuiskosten, ... (Zie stuk 2) Zij was ook de werkelijke opvoeder in de periode voor 28 februari 2018. Dit staat op zich niet ter discussie.

Dank om met bovenstaande elementen te willen rekening houden bij uw beoordeling en de beslissing van van 9 juni 2020 in dit dossier te vernietigen en de terugvordering ongedaan te maken.”

Naar aanleiding van de vraag van het secretariaat van de Geschillencommissie bij e-mail van 9 december 2020 naar de stand van zaken betreffende de in het verzoek aangekondigde klacht wegens ontvoering, heeft de raadsman van verzoekster bij e-mail van 31 december 2020 meegedeeld wat volgt:

“Mevrouw heeft tot diverse malen toe getracht klacht neer te leggen bij de lokale politie voor de ontvoering van haar dochter.

De politie weigert om proces verbaal hiervan op te stellen. Ze heeft hiervoor klacht neergelegd bij comité P.

Ondanks de bevestiging van Comité P dat de lokale politie de klacht moet attesteren, weigeren deze tot op vandaag nog steeds om dit te doen.”

Aanvullend op deze stand van zaken heeft de raadsman van verzoekster op 31 december 2020 de Geschillencommissie in kennis gesteld van volgend e-mailverkeer tussen verzoekster en het Comité P:

“----- Oorspronkelijk bericht -----

Van:

Datum: 18-11-2020 11:04 (GMT+01:00)

Aan:

Onderwerp: RE: Klacht bij Vast Comité P

Geachte mevrouw

Beste

Ik heb aan de teamchef van het wijkbureau, hoofdinspecteur, gevraagd om met u contact op te nemen.

U mag dus eerdaags van haar een bericht ontvangen.

Zij zal dan samen met u proberen nagaan of wij alsnog voor u iets (politieel) nuttig kunnen betekenen.

Met vriendelijke groeten,

..... | Eerste commissaris

Organisatiebeheersing en intern toezicht

Lokale Politie

.....

.....

.....

Van:

Verzonden: woensdag 18 november 2020 10:13

Aan:

Onderwerp: RE: Klacht bij Vast Comité P

Beste,

Als het mogelijk is dan wil ik zeker nog een aangifte doen van ontvoering op advies van mijn advocaat.

Ik ben hiervoor ook ingeweest en daar kon ik ook geen aangifte doen.

Ik weet niet of het mogelijk is dat ik terug naar of ga.

Ik wil u wel bedanken dat dit in behandeling word genomen!!

Met vriendelijke groeten

.....

Verzonden vanaf mijn Galaxy

----- Oorspronkelijk bericht -----

Van:

Datum: 17-11-2020 16:06 (GMT+01:00)

Aan:

Onderwerp: Klacht bij Vast Comité P

Geachte mevrouw,

Beste,

Het Vast Comité P heeft uw klacht 11 september 2020 over het onbeschoft en arrogant handelen van een politieagente overgemaakt aan de dienst intern toezicht van politie om ter zake de nodige onderzoekdaden te stellen en hen hierover in te lichten.

Uit mijn onderzoek is alvast gebleken dat u 10 september 2020 op het wijkbureau te te woord werd gestaan door inspecteur, verbonden aan de wijkdienst U wenste uit haar relaas een aangifte te doen van een ontvoering in 2018 die zich in Nederland had afgespeeld. Blijkbaar wenste u deze te doen op advies van uw advocaat en was er ook al in Nederland een afspraak gemaakt voor aangifte van de feiten.

Feit is dat u bij de politie altijd aangifte kunt doen van strafbare feiten, ongeacht waar en wanneer deze zijn gepleegd. Ik heb dan ook akte genomen van de handelswijze en afschuifgedrag van inspecteur en kan dit uiteraard niet goedkeuren. Het is aan de korpschef om hiervoor gepaste maatregelen te treffen. Ik zoek ook verder uit welke officier inspecteur hiervoor heeft geraadpleegd en zal mijn bevindingen daarover rapporteren aan het Vast Comité P.

Mag ik u thans vriendelijke vragen of politie nu nog iets voor u kan betekenen a.u.b. ? Of is de toestand momenteel geregulariseerd/genormaliseerd ? Ik hoor of verneem het graag als u ter zake nog bepaalde verwachtingen of verzuchtingen zou hebben.

Met de meeste hoogachting,

Met vriendelijke groeten,

..... | Eerste commissaris

Organisatiebeheersing en intern toezicht

Lokale Politie

.....

.....

.....

4. Standpunt en argumentatie van verwerende partij

Bij e-mail van 20 oktober 2020 deelde verwerende partij het volgende mee:

“Chronologie van het dossier :

*Mevrouw woonde samen met haar dochter in Nederland.
Mevrouw was tewerkgesteld voor een belgische werkgever en genoot bijgevolg de belgische
kinderbijslag bij voorrang.*

*Op 8-4-2020 ontvingen wij een flux waarbij het domicilie van vanaf die datum gewijzigd wordt
naar haar grootouders op het adres
.....*

*Ondertussen is het adres van sinds 25-8-2020 gewijzigd naar haar andere grootmoeder,
.....*

Verloop van het dossier :

De kinderbijslag werd aan de moeder, mevrouw, uitbetaald voor haar dochter op basis van de formulieren E401 die ons jaarlijks doorgestuurd werden. In bijlage vindt u enkele van deze formulieren. Daaruit konden wij opmaken dat het kind bij de moeder verbleef en was er dus tot en met 31-12-2018 op basis van art 69 AKBW een recht op gezinsbijslag.

In bijlage vindt u eveneens copies van de formulieren P12 waarbij de moeder ook uitdrukkelijk bevestigt dat in haar gezin verblijft.

Op 1-1-2019 werd dan op basis van art 210 van het Groeipakketdecreet verder de bijslag uitbetaald voor en dit ten bedrage van 118,85 euro (zijnde 93,93 euro basisbijslag en 24,92 euro gehalveerde leeftijdsbijslag) aan mevrouw daar zij als bijslagtrekkende op 31-12-2018 in het dossier van haar dochter gekend stond. Deze verdere uitbetaling aan haar gebeurde op basis van artikel 225 Groeipakketdecreet.

Ten gevolge van de domiciliewijziging op 8-4-2020 werden wij door de grootvader op de hoogte gebracht dat daadwerkelijk al sinds 28-2-2018 deel uitmaakte van zijn gezin. Deze datum werd ook bevestigd door 2 afzonderlijke getuigenverklaringen afgeleverd door de tante van, de andere grootmoeder van (en de moeder van). Copie van deze getuigenverklaringen vindt u in bijlage. Onder het Groeipakket zijn getuigenverklaringen op zich voldoende, zelfs zonder gelegaliseerde handtekening, als bewijsmiddel van de feitelijke verblijfplaats.

Op basis van art 69 §1, 2e lid van de AKBW en op basis van art 59 van het Groeipakketdecreet dient de kinderbijslag uitbetaald te worden aan de werkelijke opvoeders indien het kind niet door de ouders (of één van hen) opgevoed wordt.

Bijgevolg komt de kinderbijslag toe aan de grootmoeder daar het kind daadwerkelijk bij haar verbleef sinds 28-2-2018 en zij de dagdagelijkse opvoeding van voor haar rekening nam. Wij verwijzen hierbij naar de reeds eerder aangehaalde getuigenverklaringen, maar ook naar een gespreksverslag van (een nederlandse instelling te vergelijken met een OCMW in België) waaruit duidelijk blijkt dat niet tot op datum van 8-4-2020 bij de moeder verbleven heeft. Volledigheidshalve verwijzen wij ook nog naar de belastingsaanslag van de grootouders op de inkomsten van het jaar 2018 waar ook een persoon ten laste, hier in casu daar zij de enige is die in die periode bij hen verblijft, op aangegeven staat.

Het feit dat de kinderbijslag kan aanzien worden als een tussenkomst in de opvoedingskosten van het kind was een algemeen erkend gegeven onder de AKBW. Dit idee leeft ook nog in de gedachten van de wetgever na de regionalisering van de kinderbijslag.

In de conceptnota "Voor elk kind en elk gezin een groeipakket op maat" in het kader van het Groeipakketdecreet wordt duidelijk gesteld dat de kinderbijslag een tegemoetkoming is in de opvoedingskosten. Dit wordt ook nog eens herhaald in de Memorie van Toelichting mbt het

Groeipakketdecreet. En ook in de Nota aan de Vlaamse Regering mbt het Groeipakketdecreet vinden wij een weerslag daarvan. Zie hieronder.

Conceptnota "Voor elk kind en elk gezin een groeipakket op maat" in het kader van het Groeipakketdecreet :

Het is ook een beleid dat gericht is op het welzijn en de maximale bevordering van ontwikkelings- en ontplooiingskansen van alle kinderen.

De kinderbijslag is een financiële tegemoetkoming om de kosten in de opvoeding van kinderen te ondersteunen. Het is een instrument dat we inzetten met als doelstelling om kinderen ontplooiings- en ontwikkelingskansen te geven, waarmee we hen ondersteunen om aan de samenleving te participeren.

Memorie van toelichting mbt Groeipakketdecreet :

De gezinsbijslagen zijn een financiële tegemoetkoming om mee de kosten in de opvoeding van kinderen te ondersteunen. Het is een instrument dat we inzetten met als doelstelling om kinderen ontplooiings- en ontwikkelingskansen te geven, waarmee we hen ondersteunen om aan de samenleving te participeren.

Nota aan de Vlaamse regering mbt het Groeipakketdecreet

Elk kind krijgt een eigen Groeipakket met financiële tegemoetkomingen die gezinnen maximaal de kans geeft elk kind te laten opgroeien en zich te ontplooien. Het Groeipakket zal voor elk rechtgevend kind tegemoetkomen in de kosten van de opvoeding, maakt werk van de bestrijding van kinderarmoede en stimuleert de participatie aan kinderopvang en onderwijs. Het Groeipakket omvat de gezinsbijslagen, de selectieve participatietoelagen en andere toelagen in het kader van het gezinsbeleid.

Het groeipakket is hiermee een belangrijke hefboom in het kader van armoedebestrijding, die deel uitmaakt van de maatregelen die in dit kader getroffen worden door de Vlaamse Regering. Daarnaast is het groeipakket ook een belangrijke bijdrage in de kosten van opvoeding van kinderen.

Het feit dat de moeder nu en dan eens een rekening betaalde voor (en zij levert slechts een bewijs van 2 betalingen) doet niets af van het feit dat de dagdagelijkse opvoeding en de kosten die dit met zich meebrengt door de grootouders van vaderszijde gebeurden sinds 28-2-2018 en bijgevolg werd door dan ook beslist om de kinderbijslag die vanaf 1-3-2018 aan uitbetaald werd, terug te vorderen en deze bijslag in plaats daarvan aan de grootmoeder uit te betalen. In bijlage vind u copie van onze terugvorderingsbrieven en kennisgeving van de uitbetaling aan de grootmoeder.

Het mechanisme van de goede trouw, van toepassing op basis van CO 712 en informatienota 1986/50 onder de AKBW en verder van toepassing onder het Groeipakketdecreet (zie antwoord hieronder die wij van de coördinatie en ontwikkelingswerkgroep in 2018 bekwamen), kan ons inziens hier niet toegepast worden daar de moeder haar bijslag verkregen heeft op basis van onvolledige en/of valse verklaringen. Immers, op elke P12 die sinds 2018 aan de moeder gevraagd werd, heeft zij steeds verklaard dat het verder in haar gezin verbleef. Bovendien blijkt ook duidelijk uit de verklaring die zij zelf afgelegd en ondertekend heeft in het document van dat het kind daadwerkelijk uit haar gezin verdwenen is op 28-2-2018 en zij heeft ons dit nooit laten weten ook al werd zij er bij iedere P12 opmerkzaam op gemaakt dat wijzigingen in de gezinssituatie of in die van kinderen onmiddellijk moeten doorgegeven worden aan het kinderbijslagfonds/de UA. In die zin kan mevrouw eveneens opzettelijke nalatigheid verweten worden teneinde onterecht bijslag te innen, zodat een regularisatie met de werkelijke bijslagtrekker zich dan ook opdringt.

Situatie 7: Goede trouw

-Vraag 1: Blijft de goede trouw van toepassing in 2019 bij wijziging van BG?
ANTW (cfr ANTW COO dd. 07/11/18):
Principe van goede trouw blijft gelden indien intern Vlaams”

5. Beoordeling ten gronde

Voorliggend verzoek d.d. 11 september 2020 is gericht tegen de beslissing van verwerende partij van 9 juni 2020 waarbij de kinderbijslag voor het kind voor de periode van 1 maart 2018 tot en met 30 april 2020, ten bedrage van in totaal € 5.563,90, van verzoekster werd teruggevorderd nadat verwerende partij zou hebben vastgesteld dat niet hoofdzakelijk door verzoekster maar door grootmoeder langs vaderszijde, mevrouw en diens partner, de heer, werd opgevoed vanaf 28 februari 2018.

Verzoekster kan niet akkoord gaan met deze beslissing en stelt dat haar dochter tegen haar eigen wil bij mevrouw en de heer heeft verbleven, hetgeen door diverse bronnen zou worden bevestigd. Verzoekster heeft dan ook getracht klacht wegens ontvoering neer te leggen. Zij wijst er eveneens op dat zij steeds alle kosten is blijven voldoen en dat zij steeds als de werkelijke opvoeder dient te worden beschouwd.

5.1. Algemene toepasselijke wettelijke bepalingen betreffende bijslagtrekkende en begunstigde

5.1.2. Regeling Algemene Kinderbijslagwet

In de regeling van de Algemene Kinderbijslagwet (AKBW) werd de kinderbijslag uitbetaald aan de bijslagtrekkende, die werd vastgesteld in toepassing van de bepalingen van artikel 69 AKBW die stellen dat:

*“§ 1. De kinderbijslag en het kraamgeld worden **betaald aan de moeder**. In geval van volle adoptie van het kind door twee personen van hetzelfde geslacht of in geval van volle adoptie door één persoon van het kind of het adoptiefkind van zijn echtgenoot of samenwonende van hetzelfde geslacht, wordt de kinderbijslag betaald aan de oudste van de verwanten in de eerste graad.*

Indien de persoon aan wie de kinderbijslag wordt betaald krachtens het eerste lid het kind niet daadwerkelijk opvoedt, wordt de kinderbijslag betaald aan de natuurlijke of rechtspersoon die deze rol vervult.

Wanneer de twee ouders van verschillend geslacht die niet samenwonen het ouderlijke gezag gezamenlijk uitoefenen in de zin van artikel 374 van het Burgerlijk Wetboek en het kind niet uitsluitend of hoofdzakelijk door een andere bijslagtrekkende wordt opgevoed, wordt de kinderbijslag volledig aan de moeder betaald. De kinderbijslag wordt echter volledig aan de vader betaald vanaf diens aanvraag, als het kind en hijzelf op die datum dezelfde hoofdverblijfplaats hebben in de zin van artikel 3, eerste lid, 5°, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen.

Wanneer de twee ouders van hetzelfde geslacht die niet samenwonen het ouderlijk gezag gezamenlijk uitoefenen in de zin van artikel 374 van het Burgerlijk Wetboek en het kind niet uitsluitend of hoofdzakelijk door een andere bijslagtrekkende wordt opgevoed, wordt de kinderbijslag volledig betaald aan de oudste onder de verwanten in de eerste graad. De kinderbijslag wordt echter volledig aan de andere verwante betaald vanaf zijn aanvraag, als het kind en hijzelf op

die datum dezelfde hoofdverblijfplaats hebben in de zin van artikel 3, eerste lid, 5°, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen.

Als een van de ouders de opportuniteit betwist van de betaling van de kinderbijslag op grond van de bepalingen van het derde en het vierde lid, kan hij de familierechtbank vragen hemzelf als bijslagtrekkende aan te wijzen, in het belang van het kind. Die aanwijzing heeft uitwerking de eerste dag van de maand na de maand waarin de beslissing van de rechtbank betekend is aan de bevoegde kinderbijslaginstelling.

In de situaties bedoeld in het derde en het vierde lid kan de kinderbijslag op vraag van beide ouders gestort worden op een rekening waartoe ze beiden toegang hebben.

De adoptiepremie wordt betaald aan de adoptant.

Als echtgenoten of samenwonenden in de zin van artikel 343 van het Burgerlijk Wetboek het kind samen geadopteerd hebben, bepalen zij aan wie van beiden de adoptiepremie betaald wordt. In geval van betwisting of van niet-aanwijzing, wordt de premie uitbetaald aan de vrouwelijke adoptant indien de echtgenoten of samenwonenden van verschillend geslacht zijn of aan de oudste van de echtgenoten of de samenwonenden indien deze van hetzelfde geslacht zijn.

§ 1/1. De vader die door artikel 31, § 1, eerste lid, 1°, van het koninklijk besluit van 8 april 1976 houdende regeling van de gezinsbijslag ten voordele van de zelfstandigen als bijslagtrekkende was aangeduid, verliest de hoedanigheid van bijslagtrekkende ten voordele van de moeder.

Om de continuïteit van de betaling te garanderen wordt de gezinsbijslag verder aan de vader betaald. De moeder kan echter verzoeken dat de gezinsbijslag rechtstreeks aan haar wordt betaald. Het verzoek vindt uitwerking vanaf de maand die volgt op de ontvangst ervan door de kinderbijslaginstelling.

De betalingen die het kinderbijslagfonds voorafgaand aan de uitwerking van dit verzoek aan de vader heeft gedaan, zijn bevrijdend.

§2. De kinderbijslag wordt aan het rechtgevend kind zelf uitbetaald:

- a) als het gehuwd is;*
- b) als het ontvoegd is of de leeftijd van 16 jaar bereikt heeft en niet bij de in § 1 bedoelde persoon woont. Aan deze laatste voorwaarde is voldaan door afzonderlijke hoofdverblijfplaatsen als bedoeld in artikel 3, 1e lid, 5° van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, of als met daartoe voorgelegde officiële documenten aangetoond wordt dat de gegevens in het Rijksregister niet of niet meer overeenstemmen met de realiteit;*
- c) als het zelf bijslagtrekkende is voor één of meer van zijn kinderen.*

Het kind bedoeld in deze paragraaf kan evenwel in zijn eigen belang een andere persoon als bijslagtrekkende aanwijzen, op voorwaarde dat die persoon met het kind verbonden is door verwantschap of aanverwantschap in de eerste graad. De verwantschap verworven door adoptie wordt in aanmerking genomen.

Het kind bedoeld in deze paragraaf is rechtsbekwaam om zelf als eiser of verweerder in rechte op te treden in de geschillen betreffende de rechten op kinderbijslag.

§2bis. In afwijking van de §§ 1 en 2, bepaalt de Koning de persoon die kan aangeduid worden als bijslagtrekkende in het geval van een ontvoering van het kind. Hij bepaalt eveneens wat er moet

verstaan worden onder ontvoering alsook de periode tijdens welke deze persoon bijslagtrekkende kan zijn.

§3. Zo het belang van het kind dit vereist, kan de vader, de moeder, de adoptant, de pleegvoogd, de toeziende voogd, de curator, de bewindvoerder of de rechthebbende, naargelang het geval, overeenkomstig artikel 572bis, 14°, van het Gerechtelijk Wetboek of overeenkomstig artikel 594, 8°, van hetzelfde Wetboek, verzet aantekenen tegen de betaling aan de persoon bedoeld in de §§ 1, 2 of 2bis. Het meerderjarig kind kan zich ook, overeenkomstig artikel 572bis, 14°, van hetzelfde Wetboek, verzetten tegen de betaling aan de persoon bedoeld in § 1 door zijn belang in te roepen.”

Uit deze bepalingen volgt dat, met uitzondering van de gevallen waarbij het kind in aanmerking komt om zelf de kinderbijslag te ontvangen, de kinderbijslag werd betaald aan één van de ouders of aan een derde indien het kind (uitsluitend of) hoofdzakelijk door deze derde werd opgevoed.

5.1.3. Regeling van het Groeipakket

Bij de invoering van het Groeipakket werd het begrip ‘begunstigde’ ingevoerd waarbij wordt vertrokken van het principe dat beide ouders van een rechtgevend kind begunstigde zijn voor de toelagen in het kader van het gezinsbeleid (cf. Memorie van Toelichting), waarbij de betalingsregels werden bepaald in Boek 2, deel 4 van het Groeipakketdecreet.

Artikel 57 Groeipakketdecreet bepaalt dienaangaande dat:

*“§1. **Beide ouders** van het rechtgevende kind worden aangewezen als begunstigten van de gezinsbijslagen, vermeld in deel 1 van boek 2.*

*§2. **Slechts één van de ouders** wordt aangewezen als begunstigde van de gezinsbijslagen, vermeld in deel 1 van boek 2, in de volgende situaties:*

1° de overlevende ouder als één ouder overleden is;

2° de ouder met exclusief ouderlijk gezag;

3° de aanwezige ouder als ten aanzien van één ouder een vermoeden van afwezigheid als vermeld in artikel 112 van het Burgerlijk Wetboek, is vastgesteld door de vrederechter;

4° de niet uit de ouderlijke macht ontzette ouder als een van de ouders uit de ouderlijke macht is ontzet;

5° de bekende ouder als één ouder niet bekend is.

*§3. Het **rechtgevende kind is de begunstigde** van de gezinsbijslagen, vermeld in deel 1 van boek 2:*

1° als het gehuwd is;

2° als het ontvoegd is of de leeftijd van zestien jaar bereikt heeft, en als het zijn woonplaats niet bij zijn ouders of werkelijke opvoeders heeft. Aan die laatste voorwaarde is voldaan als het kind beschikt over een afzonderlijke woonplaats, namelijk de plaats die als hoofdverblijf is ingeschreven in de bevolkingsregisters overeenkomstig artikel 32, 3°, van het Gerechtelijk Wetboek, of als met officiële documenten wordt aangetoond dat de gegevens in de bevolkingsregisters niet of niet meer overeenstemmen met de realiteit;

3° als het zelf begunstigde is voor een of meer van zijn kinderen.

Het rechtgevende kind, vermeld in het eerste lid, kan evenwel in zijn eigen belang een andere persoon als begunstigde aanwijzen, op voorwaarde dat die persoon met het kind in kwestie verbonden is door verwantschap of aanverwantschap in de eerste graad. De verwantschap die verworven is door adoptie, wordt in aanmerking genomen. Als het rechtgevende kind zijn woonplaats niet bij de aangewezen persoon heeft, heeft de aanwijzing geen wijziging van de gezinsamenstelling van die persoon tot gevolg en kan dit kind niet worden meegeteld in het gezin van die persoon tot bepaling van de gezinsgrootte voor de toepassing van artikel 18.

De Vlaamse Regering kan de wijze bepalen waarop het rechtgevende kind, vermeld in het eerste lid, een andere persoon als begunstigde kan aanwijzen.

Het rechtgevende kind, vermeld in het eerste lid, is rechtsbekwaam om zelf als eiser of verweerder in rechte op te treden in de geschillen over zijn rechten op de gezinsbijslagen, vermeld in deel 1 van boek 2.”

De bepalingen van artikel 59 Groeipakketdecreet stellen verder dat:

*“Als één ouder of beide ouders, als begunstigden van de gezinsbijslagen, vermeld in deel 1 van boek 2, het rechtgevende kind **niet hoofdzakelijk opvoedt of opvoeden**, kan de **werkelijke opvoeder of kunnen twee werkelijke opvoeders de begunstigde of begunstigden** voor het rechtgevende kind worden.*

Er ontstaat een weerlegbaar vermoeden van hoofdzakelijke opvoeding als het kind zijn woonplaats heeft bij de werkelijke opvoeder of bij de werkelijke opvoeders.

De werkelijke opvoeder kan of de twee werkelijke opvoeders kunnen worden aangewezen door een tussenkomst van een publiekrechtelijke overheid of instelling, of door een uitspraak van de bevoegde rechtbank. De meest gerede partij bezorgt de gerechtelijke uitspraak aan de uitbetalingsactor.”

Uit samenlezing van deze bepalingen van artikel 57 en 59 Groeipakketdecreet blijkt dat ook binnen het Groeipakket hetzelfde principe wordt gehanteerd, nl. dat het Groeipakket **wordt betaald aan degene die het kind hoofdzakelijk opvoedt indien dit niet door de ouders gebeurt en het kind niet in aanmerking komt om zelf de kinderbijslag te ontvangen**, met als enige verschil dat er in de regeling van de ‘begunstigde’ sprake kan zijn van twee begunstigden (begunstigdenkern), hetzij de ouders, hetzij twee werkelijke opvoeders.

Het Groeipakketdecreet voorziet evenwel in een overgangsregeling voor de kinderen die rechtgevend waren op kinderbijslag op 31 december 2018: conform de bepalingen van artikel 225, § 1, 1e lid **“blijft de bijslagtrekkende voor het rechtgevende kind op 31 december 2018 de bijslagtrekkende voor dat kind, tenzij een wijziging in het ouderlijk gezag of in de opvoedingssituatie van het kind zich voordoet. In dat geval worden de bepalingen voor de aanwijzing van de begunstigden en de regels van de uitbetaling overeenkomstig boek 2, deel 4, titel 1, hoofdstuk 1, en boek 2, deel 4, titel 2, hoofdstuk 1, toegepast. De bepalingen van boek 2, deel 4, titel 2, hoofdstuk 3, zijn van toepassing zowel op de bijslagtrekkende als de begunstigde.”**

In toepassing van de bepalingen van artikel 61 Groeipakketdecreet heeft *“iedere wijziging van de begunstigden die zich voordoet in de loop van een maand, uitwerking vanaf de eerste dag van de maand na de maand waarin de wijziging plaatsvond.”*

Hoewel met ingang van 1 januari 2019 het Groeipakket bijgevolg kan worden betaald aan zowel een natuurlijke persoon in de hoedanigheid van bijslagtrekkende als aan (een) natuurlijke perso(o)n(en) in de hoedanigheid van begunstigde, kan het Groeipakket in principe enkel aan die natuurlijke perso(o)n(en) worden toegekend voor zover uit de feitelijke opvoedingssituatie niet blijkt dat het kind hoofdzakelijk door een derde wordt opgevoed.

5.2. Wettelijke bepalingen betreffende ontvoering

Conform de bepalingen van artikel 8, § 1, 1e lid Groeipakketdecreet geeft een kind recht op gezinsbijslagen als het:

*“1° zijn woonplaats heeft in het Nederlandse taalgebied. Het kind van wie het bewijs niet geleverd wordt dat het de Belgische nationaliteit bezit, moet toegelaten of gemachtigd zijn om in het Rijk te verblijven of er zich te vestigen overeenkomstig de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; 2° **verdwenen of ontvoerd** is en voldoet aan de voorwaarden, vermeld in punt 1°, op het moment van de verdwijning of ontvoering.”*

Een ontvoerd kind wordt bij de bepalingen van artikel 8, § 1, 3e lid Groeipakketdecreet gedefinieerd als:

“Onder kind dat het voorwerp uitmaakt van een ontvoering moet worden verstaan het kind dat met een handeling wederrechtelijk onttrokken wordt aan het gezag van één ouder of van beide ouders, van vader of moeder, of van de persoon die de begunstigde was onmiddellijk voor die handeling, overeenkomstig dit decreet, of aan het gezag van de instelling waar het kind door bemiddeling of ten laste van een openbare overheid geplaatst was, als de handeling:

- a) **het voorwerp uitmaakt van een klacht of van een aangifte bij de politie, het parket of de Belgische overheden die bevoegd zijn inzake de ontvoering van kinderen; en***
- b) betrekking heeft op een kind van minder dan achttien jaar oud.”*

Artikel 7 van het BVR van 5 oktober 2018 tot vaststelling van de diverse hoedanigheden en het rechtgevend kind en betreffende de vrijstellingen van de toekenningsvoorwaarden voor de gezinsbijslagen, startbedragen geboorte en adoptie en de universele participatietoelagen (verder BVR Rechtgevend kind genoemd) verduidelijkt betreffende de klacht of aangifte van ontvoering dat:

*“Onder **Belgische overheden die bevoegd zijn** inzake de ontvoering van kinderen als vermeld in artikel 8, §1, eerste lid, 2°, a), van het decreet van 27 april 2018, wordt verstaan: het Directoraat-generaal Wetgeving, Fundamentele Rechten en Vrijheden van de Federale Overheidsdienst Justitie en de Directie-generaal Consulaire Zaken van de Federale Overheidsdienst Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking.*

Er wordt niet alleen rekening gehouden met een aangifte van ontvoering in het kader van een strafprocedure, maar ook met een aangifte in het kader van een burgerlijke procedure.”

Met betrekking tot de betalingsregels wordt voor ontvoerde kinderen in de bepalingen van artikel 5 van het BVR Rechtgevend kind gesteld dat:

*“§1. De gezinsbijslagen worden **verder toegekend aan de personen die vlak voor de ontvoering de begunstigten voor het ontvoerde kind waren.***

De personen, vermeld in het eerste lid, mogen alleen beschouwd worden als begunstigten als ze niet rechtstreeks, noch onrechtstreeks hebben deelgenomen aan de ontvoering van het kind.

Als de personen die voor de ontvoering de begunstigten voor het ontvoerde kind waren, overlijden voordat er een einde aan de ontvoering komt, kan de persoon die het ouderlijk gezag verkrijgt bij vonnis, als begunstigde aangewezen worden.

§2. Kinderen die voor zichzelf begunstigde waren, hebben geen recht op gezinsbijslagen tijdens de periode van ontvoering.”

Betreffende kinderen die reeds vóór de invoering van het Groeipakket als ontvoerd dienen te worden beschouwd, stellen de bepalingen van artikel 6 van het BVR Rechtgevend kind dat:

“Voor het kind dat al als ontvoerd wordt beschouwd op 31 december 2018, **blijft de bijslagtrekkende**, vermeld in artikel 1 van het koninklijk besluit van 19 april 2005 tot uitvoering van artikel 69, §2bis, van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders, **de bijslagtrekkende vanaf 1 januari 2019 tot er zich een wijziging voordoet op het vlak van de ontvoering zelf**. In dat geval worden de bepalingen voor de aanwijzing van de begunstigden en de regels van de uitbetaling overeenkomstig boek 2, deel 4, titel 1, hoofdstuk 1, en boek 2, deel 4, titel 2, hoofdstuk 1, toegepast. De bepalingen van boek 2, deel 4, titel 2, hoofdstuk 3 zijn van toepassing zowel op de bijslagtrekkende als de begunstigde.”

Artikel 8 van hetzelfde BVR bepaalt betreffende het einde van een ontvoering dat:

*“De ontvoering neemt een einde **zodra het kind is teruggekeerd** naar de persoon, de personen of de instelling die het gezag hadden over het kind voor de ontvoering **of als die persoon, personen of de instelling ermee instemmen dat het kind bij een derde verblijft**.*

De ontvoering neemt ook een einde als het kind niet hoeft terug te keren overeenkomstig artikel 13, eerste lid, en artikel 20 van het verdrag betreffende burgerrechtelijke aspecten van internationale ontvoering van kinderen, ondertekend in 's-Gravenhage op 25 oktober 1980, en artikel 11 van verordening (EG) nr. 2201/2003 van de Raad van 27 november 2003 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1347/2000.”

In de Toelichtingsnota 7 van 8 april 2019 betreffende de aanduiding begunstigden, betaalmodaliteit en inkomstenkern van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket, worden de betalingsregels voor ontvoerde kinderen samengevat als volgt:

“5.4.2. Ontvoerde kinderen

De gezinsbijslagen worden uitbetaald aan de begunstigde(n) onmiddellijk voor de ontvoering op voorwaarde dat deze niet rechtstreeks of onrechtstreeks deelgenomen hebben aan de ontvoering.

Voor een kind dat ontvoerd is op 31.12.2018 blijft de bijslagtrekkende de gezinsbijslag ontvangen vanaf 01.01.2019 en dit tot er zich een wijziging op vlak van de ontvoering voordoet. Indien er zich een wijziging voordoet, dan wordt de begunstigenkern bepaald zoals beschreven in punt 4 van dit document.

Bij overlijden van de begunstigde/bijslagtrekkende kan de persoon aan wie het ouderlijk gezag bij vonnis wordt toevertrouwd, aangeduid worden als begunstigde.

Kinderen die op het moment van de verdwijning begunstigde of bijslagtrekkende waren voor zichzelf hebben geen recht op gezinsbijslagen in de periode van de verdwijning.

Het recht op gezinsbijslagen i.k.v. ontvoering is beperkt tot en met de leeftijd van 18 jaar. “

Uit deze bepalingen blijkt bijgevolg dat voor zover een kind als ontvoerd kan worden beschouwd in de zin van de bepalingen van artikel 8, § 1, 3e lid Groeipakketdecreet, de feitelijke opvoedings situatie wordt geacht niet te zijn gewijzigd zodat deze situatie derhalve een uitzondering betekent op de in 5.1 vermelde algemene betalingsregels.

5.3. Bespreking

Op basis van de door verzoekster aan verwerende partij bezorgde Uittreksels Basisregistratie Personen afgeleverd door de gemeente op 11 oktober 2017, 2 februari 2018, 27 maart 2019 en 18 maart 2020, bleek dat steeds in Nederland op het adres van verzoekster was ingeschreven (.....).

Op de jaarlijkse controleformulieren P12 heeft verzoekster m.b.t. de kalenderjaren 2018 en 2019 eveneens bevestigd dat de kinderen voor wie zij kinderbijslag/Groeipakket had ontvangen, steeds in het gezin hebben verbleven.

Verwerende partij heeft op basis van deze gegevens verzoekster steeds als bijslagtrekkende beschouwd in toepassing van de bepalingen van artikel 69 AKBW en haar de kinderbijslag voor uitbetaald tot en met 31 december 2018 en in toepassing van de overgangsbepalingen van artikel 225 Groeipakketdecreet met ingang van 1 januari 2019 eveneens in het Groeipakket.

Nadat op 8 april 2020 bij mevrouw en de heer werd gedomicilieerd, heeft verwerende partij vanaf 1 mei 2020 het Groeipakket aan mevrouw toegekend in toepassing van de bepalingen van artikel 59 Groeipakketdecreet.

Op basis van door de heer bezorgde stukken (zie verder), heeft verwerende partij besloten dat verzoekster ten onrechte als bijslagtrekkende werd beschouwd voor de periode van 1 maart 2018 tot en met 30 april 2020 en de kinderbijslag/Groeipakket voor deze periode eveneens aan mevrouw had moeten worden uitbetaald.

De Geschillencommissie is evenwel niet bevoegd om kennis te nemen van de terugvordering van de kinderbijslag voor de periode voorafgaand aan 1 januari 2019 noch om te toetsen of de bepalingen van artikel 69 AKBW al dan niet correct werden toegepast voor de periode van 1 maart 2018 tot en met 31 december 2018 (cf. beslissing betreffende de ontvankelijkheid d.d. 2 oktober 2020).

Gezien er voor de periode voorafgaand aan 1 januari 2019 geen beroep bij de bevoegde arbeidsrechtbank werd ingesteld, lijkt de Geschillencommissie geen directe toepassing te kunnen maken van de overgangsbepalingen van artikel 225 Groeipakketdecreet vermits niet kan worden vastgesteld of verzoekster dan wel mevrouw op 31 december 2018 als bijslagtrekkende dient te worden beschouwd.

Gezien echter de betaling van het Groeipakket niet in strijd mag zijn met de feitelijke opvoedingssituatie (cf. 5.1), kan de Geschillencommissie desalniettemin toetsen of verzoekster al dan niet terecht het Groeipakket voor heeft ontvangen voor de periode van 1 januari 2019 tot en met 30 april 2020 op basis van de feitelijke opvoedingssituatie en de vraag of er al dan niet sprake was van ontvoering.

5.3.1. Feitelijke opvoedingssituatie

De heer heeft een gespreksverslag van¹ aan verwerende partij bezorgd.

..... blijkt op 20 juni 2019 aan ondersteuning te hebben gevraagd bij bemiddeling en contactherstel met haar moeder.

Uit het verslag van het gesprek van de social worker van de en blijkt dat op **16 juli 2019** volgende, voor de beoordeling van voorliggend geschil relevante, elementen worden aangehaald:

- Onder de rubriek 'Financiën': "Naast dat zij **bij haar opa en oma vaderszijde verblijft, voorzien zij haar ook in levensonderhoud**. Jeugdige verklaart dat haar moeder niet in al haar kosten voorziet, het gebeurt dat opa een factuur bij moeder indient."
- Onder de rubriek 'Werk & Opleiding': "Hoewel zij **ongeveer één jaar geleden bij opa en oma is gaan wonen in België**, is zij gewoon onderwijs blijven volgen in (...) Via deze opleiding wil jeugdige doorstromen naar de politieopleiding om uiteindelijk politieagent te worden in België. Hiervoor is het hebben van een geldig rijbewijs B een voorwaarde, jeugdige wenst dit zo snel mogelijk te behalen. **Omdat zij ingeschreven staat in de gemeente en feitelijk woonachtig is in België**, mag zij alleen haar rijbewijs behalen in Nederland. **Om praktische redenen zou een inschrijving in België dus logisch zijn ten behoeve van de ontwikkeling van jeugdige, volgens haar stemt haar moeder hier echter niet mee in.**"
- Onder de rubriek 'Huisvesting': "Tijdens een **familienetwerkberaad van 13 juni 2018 is onder andere afgesproken dat jeugdige gedurende het schooljaar 2018-2019 bij grootouders vaderszijde** (.....) **zou gaan wonen, dit met toestemming van haar gezaghebbende ouders**. Jeugdige verblijft dus aan de)"
- Onder de rubriek 'huiselijke relaties': "De relatie tussen jeugdige en haar moeder verloopt al lange tijd niet goed, **het is dan ook niet voor niets dat zij bij haar opa en oma inwoont**. Zij heeft niet echt een band met haar moeder, omdat zij verschillen van karakter, visie en gedachten. (...) Jeugdige geeft ook aan dat de relaties tussen moeder en haar eigen moeder (oma moederszijde) en zus (tante jeugdige), ook verstoord zijn. **Daarnaast heeft jeugdige al lange tijd geen contact meer met haar halfzusje**, met name dit contactherstel is voor jeugdige erg belangrijk."
- Onder de rubriek 'sociaal netwerk': "**De minimale contacten tussen jeugdige en haar moeder verlopen momenteel per e-mail of social media.**"

Het verslag van werd door zowel als door haar moeder, verzoekster, ondertekend, zij het dat verzoekster zich weliswaar akkoord heeft verklaard met de maatwerkvoorziening maar niet met alles uit het verslag akkoord ging en volgende aanvulling heeft gemaakt:

"Ik ben het met veel oneens wat mijn dochter vermeld. Stiefopa/oma en mijn familie (moeder/zus) kunnen niets meer positief zeggen over ons t.o.v."

*..... is op **24/02/18** weggelopen. Op straat beland, ambulance en politie aanvragen, door veel alcohol. Spoed → verplicht psycholoog.*

Er zitten ook advocaten bij door stiefopa Maar als ik het contact met mijn dochter zou kunnen herstellen. Ga ik deze kans met beide handen aannemen."

Uit deze gedeeltelijke akkoordverklaring van verzoekster blijkt dat zij erkent dat er geen contact meer met haar dochter was, minstens in de mate dat het contact dient te worden hersteld.

Hoewel voormeld verslag een weergave van de feitelijke situatie van het begin van het schooljaar 2018-2019 tot 16 juli 2019 betreft, blijkt deze opvoedingssituatie zich te hebben verder gezet tot en met de datum van domiciliewijziging op 8 april 2020 (dag voor de leeftijd van 18 jaar van), blijkens de verklaring van d.d. **25 mei 2020** (cf. formulier verstuurd door verwerende partij: 'Getuigenverklaring wijziging gezinstoestand FG12A') dat zij vanaf 28 februari 2018 bij haar grootouders (mevrouw en de heer) en niet bij verzoekster woonde. Dit werd bevestigd door getuigenverklaringen van mevrouw (tante van en zus van verzoekster) en mevrouw (moeder van verzoekster).

De heer heeft aan verwerende partij eveneens een kopie van het aanslagbiljet 2019 (inkomen 2018) bezorgd waaruit blijkt dat er in de berekening van de aanslag rekening werd gehouden met een kind ten laste, hetgeen lijkt te bevestigen dat op 1 januari 2019 (referentiedatum belastingaangifte 2019) als zijnde ten laste van de heer en mevrouw moet worden beschouwd.

Hoewel verzoekster in haar verzoek van 11 september 2020 stelt dat zij steeds de werkelijke opvoeder was van en steeds verder de kosten voldeed, legt zij enkel bewijs van volgende kosten voor: een verzoek om betaling van premie van een hospitalisatieverzekering met vervaldatum 1 augustus 2020 en een ziekenhuisfactuur voor haar dochter d.d. 31 juli 2018.

Vermits dit niet in strijd is met het verslag van, waaruit blijkt dat bij het gesprek had gemeld dat het gebeurt dat een factuur bij haar moeder werd ingediend, maar zij niet in al haar kosten voorziet, besluit de Geschillencommissie dat uit voorliggende stukken afdoende blijkt dat tijdens de periode van 28 februari 2018 tot 8 april 2020 hoofdzakelijk door mevrouw en de heer en niet door verzoekster werd opgevoed.

5.3.2. Ontvoering

Verzoekster heeft in haar verzoek van 11 september 2020 gesteld dat tegen haar wil bij mevrouw en de heer verbleef en heeft aangekondigd dat zij klacht wegens ontvoering zou indienen.

Op 31 december 2020 heeft haar raadsman meegedeeld dat *"Mevrouw heeft tot diverse malen toe getracht klacht neer te leggen bij de lokale politie voor de ontvoering van haar dochter.*

De politie weigert om proces verbaal hiervan op te stellen. Ze heeft hiervoor klacht neergelegd bij comité P.

Ondanks de bevestiging van Comité P dat de lokale politie de klacht moet attesteren, weigeren deze tot op vandaag nog steeds om dit te doen."

De raadsman van verzoekster heeft het e-mailverkeer tussen Comité P en verzoekster bezorgd waaruit blijkt dat een dergelijke klacht tegen de politie werd ingediend op 11 september 2020.

De klacht ingediend op 11 september 2020 bij het Comité P kan op zich geen aanleiding geven tot een onderzoek door de bevoegde instanties naar de gegrondheid van de klacht betreffende de ontvoering.

Gezien de politie tot op heden geen proces-verbaal van de klacht heeft opgesteld, kan dan ook niet worden besloten dat de vermeende ontvoering voorwerp uitmaakt van een klacht of aangifte bij de

politie of het parket of een bevoegde overheid als bedoeld in de bepalingen van artikel 8, § 1, 3e lid Groeipakketdecreet en artikel 7 van het BVR Rechtgevend kind.

Bovendien blijkt uit het verslag van dat *“Tijdens een familienetwerkberaad van 13 juni 2018 is onder andere afgesproken dat jeugdige gedurende het schooljaar 2018-2019 bij grootouders vaderszijde (dhr.) zou gaan wonen, dit met toestemming van haar gezaghebbende ouders. Jeugdige verblijft dus aan de,”*

Verzoekster heeft in haar aanvullingen op het voormeld verslag geen melding gemaakt dat dit niet met de feiten zou stroken.

Indien er sprake zou zijn van ontvoering vanaf 28 februari 2018, rijst dan ook de vraag of deze ontvoering tijdens de kwestieuze periode vanaf 1 januari 2019 niet zou moeten worden beschouwd als zijnde beëindigd vermits in toepassing van de bepalingen van artikel 8 van het BVR Rechtgevend kind de ontvoering onder meer eindigt als de persoon die het gezag had over het kind instemt met een verblijf van het kind bij een derde.

Er dient bijgevolg te worden geconcludeerd dat vanaf 1 januari 2019 niet kan worden beschouwd als een ontvoerd kind in de zin van de bepalingen van artikel 8, § 1, 3e lid Groeipakket zodat de feitelijke opvoedings situatie doorslaggevend is.

5. Beslissing

Gelet op het Decreet van 27 juli 2018 tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid (BS 31 juli 2018), artikelen 104-114;

Gelet op het Besluit van 29 juni 2018 van de Vlaamse Regering betreffende de oprichting van een commissie van beroep tegen de beslissing van de uitbetalingsactor over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid of tegen het uitblijven ervan;

Na beraadslaging en om al de voormelde elementen, oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering van de verzoekster ontvankelijk maar **ongegrond** is en dat verwerende partij terecht is overgegaan tot terugvordering van het Groeipakket voor het kind voor de periode van 1 januari 2019 tot en met 30 april 2020.

Aldus uitgesproken te Brussel op **15 januari 2021**.

De commissie was samengesteld uit:

- De heer Herman Verlinden, voorzitter;
- De heer Ignace Lambert (Opgroeien Regie) en mevrouw Renata Sterken (Parentia), leden.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waaronder één exemplaar voor elke partij.

Er kan beroep tegen deze beslissing worden ingesteld bij de griffie van de Arbeidsrechtbank te

De partijen beschikken hiervoor over een termijn van 3 maanden te rekenen vanaf de derde dag na de datum van dit aangetekend schrijven (art. 115, § 1, 1e lid van het Decreet van 27 april 2018² en art. 22, 3e lid van het Besluit van de Vlaamse Regering van 29 juni 2018³).

De voorzitter

De secretaris

H. Verlinden

M. Serlippens

Door toepassing van het Decreet van 1 maart 2019 tot ontbinding van het Fonds Jongerenwelzijn en tot wijziging van het decreet van 30 april 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin en het decreet van 12 juli 2013 betreffende de integrale jeugdhulp wijzigt vanaf 18 april 2019 de naam van 'Kind en Gezin' in 'Opgroeien regie'.

De taken en opdrachten van het agentschap Kind en Gezin worden integraal overgenomen.

Vanaf de inwerkingtreding van het vermelde decreet van 1 maart 2019 wordt op alle officiële documenten de benaming 'Opgroeien regie' gebruikt.

De benaming Kind en Gezin wordt nog behouden in communicatie naar de ouders en voorzieningen om de herkenbaarheid en continuïteit van de dienstverlening te behouden.

² Tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid.

³ Betreffende de oprichting van een commissie van beroep tegen de beslissing van de uitbetalingsactor over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid of tegen het uitblijven ervan.